

ÖSTGÖTA
CORRESPONDENTEN

Linköping AR09
ca 66.000 ex 6/vecka Borgerlig

1985-04-06

U+26 0034
**Berättande måleri
på Paris-biennalen**

DAGENS STRÖMNINGAR i den internationella bildkonsten — ett figurativt och berättande måleri — fyller i o m den 21 maj den forna boskapsmarknaden i Paris.

Biennalen i Paris har önskat få samma prestige som kollegan i Venedig och Documenta i Kassel men inte lyckats i brist på bl a lämplig lokal. Det är dock avhjälp med den stora hallen i det jättelika parkprojektet Villette. Samtidigt talar man om Nya biennalen. Även konstnärer över 35 år inbjuds nu, antalet utställare har begränsats och nationella kommissarier har ersatts av en internationell jury.

Lundquist drunknar

Hallen, 242 meter lång och med en yta av 21 000 kvm, byggdes 1867 och gav tak åt boskaps-handeln till 1974. Metallkonstruktionen har sedan glasats in och försetts med en teknik som motsvarar dagens högsta krav på flexibilitet för att ta emot allt från rockgalor till utställningar.

Denna hall passar fint för måleri och skulptur. Särskilt de nybyggda balkongerna utmed långsidorna är lyckade. Att se de utställda verken uppträffar dem nya dimensioner.

Måttan i hallen har lockat konstnärerna att gå upp i enorma format, och flera verk lider av elephantiasis. Tyvärr försvinner normala format i sådana här stora visningar och konstnärerna målar allt större för att hävda sig mot varandra. Ende inbjudne svensk är Evert Lundquist, vars tiotal normalstora dukar drunknar i sammanhanget och dessvärre hänvisats ett mörkt utrymme under en balkong.

Häftiga tyskar borta

Lundquist tillhör liksom Hé-lion, Czapski, Matta, Golub och Westerik en grupp äldre målare som juryn betecknat som förelöpare till det figurativa måleri som dominerar dagens utställningsliv.

Detta figurativa måleri emanerar ofta från olika grupper, döpta och lanserade av någon kritiker — t ex figuration narrative (Adami, Arroyo), pop (Erro, Rosenquist), italienskt transavantgarde (Chia, Clemente, Cucchi), myter och symboler (Blais, Garouste, Paladino), fransk figuration libre (Combas, di Rosa), amerikansk graffiti (Haring, Basquiat), och tyska nyexpressionister (Baselitz, Lüpertz, Kiefer, Immen-dorff, Penck — glädjande nog

Italienaren Valerio Adami har gått tillbaka till sitt klassiska arv och blivit mer figurativ

saknas deras yngre, "häftiga" och substansfattiga landsmän). Det är etiketter som sitter löst, då konstnärernas temperament och individualitet är så mycket mer talande.

Begåvad karikatyr

En positiv överraskning är italienaren Adami, som inspirerad av yngre landsmän åter-

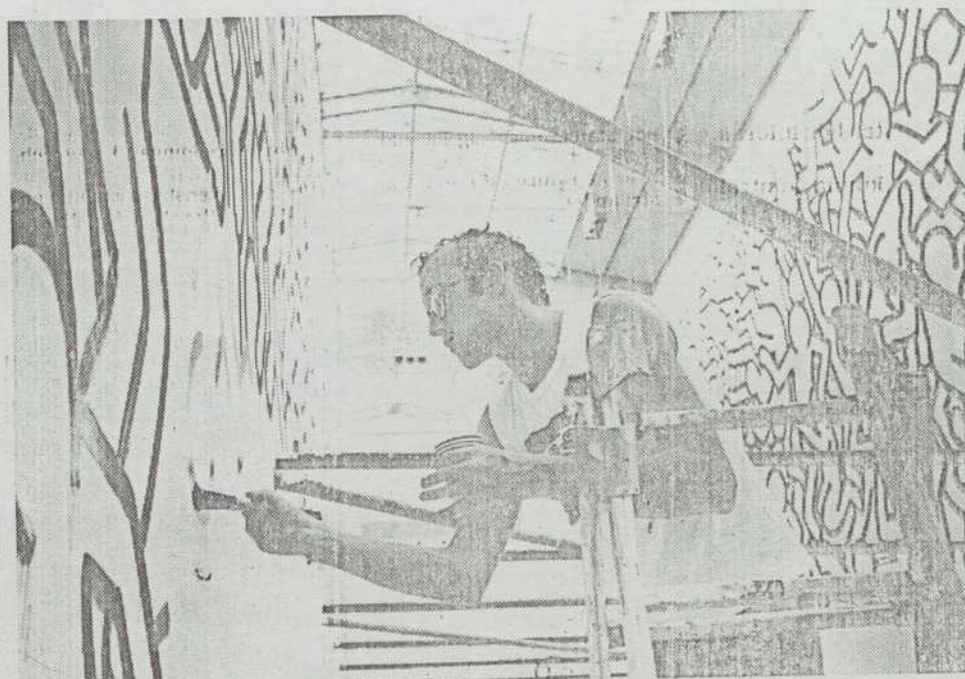
vänt till sitt klassiska arv och därmed vunnit både i djup och balans. Isländaren Erro är begåvad för politisk karaktär och gisslar som vanligt friskt åt både öst och väst. Paladino har funnit mosaiken, där hans känsliga linjespel får ökad styrka.

Haring fick inte kladda graffiti i närmaste metrostation Porte de Pantin men målade i stället en suggestiv nedgång till hallens källarplan. Den starkaste installationen står fransmannen Boltansky för. Han hämtar sina motiv från barndomen och har nu gjort fantasiegående skuggspel av en samling dockor.

Den etablerade storheten David Hockney famlar efter nya uttrycksätt och provar ett lapptäcke av upprepningar på en stor duk. Spanjoren Tapiés söker sig också nya vägar utan att komma utanför sin nisch.

Originell norrman

Tysken Jan Voss är en gubbe mot strömmen. När det är oportunt att måla figurativt har han övergått till ett abstrakt kulörbyggande som har stora förtjänster. Kolorist på gränsen till

Graffiti-konstnären Keith Haring från New York fick inte fylla närmaste metrostation med skulptur—gubbar utan målade dem i stället i en trappnedgång inne i utställningshallen

det abstrakta är dansken Per Kirkby i sina finstämda landskap.

Mest originell är den tredje skandinaven, norrmannen Ola Enstad, med en märklig installation: ett kompani grodmän som hamnar i fiendens galgar och vars gravstenar får Norges flagga att blekna...

120 konstnärer från 23 länder är inbjudna, men eftersom juryn består av två fransmän, en

tysk, en italienare och en amerikanska förväntas det inte att deras landsmän dominerar stort.

Paris-biennalen har också avdelningar för ljud och arkitektur i form av skådespel och konserter på kvällstid och av ljudinstallationer i transportcontainers vid entrén.

Dagens arkitektur speglas i fotoreportage och videofilmer. 24 byggnader från de senaste åren har utvalts. Mest spekta-

kulärt är Pilgrimernas flygtminal (Jeddah i Saudi-Arabien) som på avstånd frammanar den av beduinfält och arabiskrivtecken. Även Sverige representeras genom Ralph Skine och universitetsbiblioteket vid Frescati.

Frankrike satsar rejält kulturen i dag, och med en budget på tio miljoner francs i det också något av Nya biennalen.

KARL-ERIK JOHANSSON